

Liber primus

serum. i. volentem rñdere. ¶ Nota q̄ p̄bia more boni medici nō solum scruta
tur cās doloris p̄ signa extrinseca sicut medici p̄ vīnā ⁊ pulsū. q̄ hec signa
quāq̄ fallūt. sed etiā scrutatur cās doloris boetii p̄ rñsionem ad quēstiones. ⁊
p̄mo caprat eius beniuolentiā reddēdo ip̄m attentū p̄ hoc q̄ dicit pauculis
rogatōib⁹. ¶ Nota q̄ infirmi hñt naturalē impotentā aliquid parēdi. q̄ ex fact
li p̄curbātur. non so
lū p̄ multas interro
gationes. s; ex vna
sola. Volēs q̄ p̄bia
mouere paucas que
stiones boetio inar
mo. p̄mo caprat ei⁹
beniuolentiā.

¶ Tū illa. Die phi
losophia facit intro
gatoēs. sc̄o causal
torius infirmitatis
ex rñsionib⁹ boetii re
colligit. tertio osten
dit ip̄s curabile esse
dādo modū p̄cedē
di circa curationē
ei⁹. Sc̄o ibi Quā
replēssime. facta ibi
Sed sospitat. acto
¶ Primo philoso
phia querit de mun
di gubernatione. se
cundo de circumstā
tijs gubernationis
ibi. Sed dic mibi.
Adhuc diuidit. q̄
philosophia querit:
sc̄o boetius respō
det. tertio philoso
phia eius responsio
nem approbat. Di
cens ergo. ¶ boeti
putas hūc mundū
agi id est regi teme
rarijs. q̄ pro ⁊ fortuitis casibus id est euentibus. an id est nunquid tu credis
nullum regimen rationis id est prouidentie diuine inesse ei mundo. ¶ Ego boe
tius inquā. i. dixi. atqui id est certe. non estimauerim id est putauerim vilo mo
do vt tam certa supple entia. moueantur. id est regantur fortuita temeritate.
id est improuisa stulticia. sed scio deum conditorem id est creatorem. preside
re suo operi id est sue creationi. nec dies fuerit vnq̄s id est in aliquo tempore q̄
dies depellat id est remoueat. me boetii ab hac veritate sententiē iam dicte.

^{ph̄ia}
¶ Tū illa hūcine inq̄t mūdū temerarijs
^{om̄ia v̄m̄ d̄t facta}
agi fortuitisq̄ casibus putas. An nul
^{sc̄o}
lum credis ei inesse regimē ratōnis. ¶
^{sc̄o}
Atqui inquā nullo estimauerim mo/
^{non vn̄ ex p̄h̄is idē p̄fectū p̄t}
do vt fortuita temeritate. tam certa mo
^{sc̄o}
ueantur. ¶ Elex operi suo conditōrē presi
^{sc̄o}
dere deum scio. Nec vnquam fu erit di/
es qui me ab hac sententiē veritate de/
pellat. ¶ Ita est inquit. Nam id etiam
^{sc̄o}
pauloante cecinisti. hominesq̄ tantum
^{ans q̄ p̄h̄is idē p̄m}
diuine exortes cure esse deplorasti. Mā
de ceteris q̄n ratioē regerētur nihil mo
uebare. ¶ Nape autem vebemēter admi
ror cur in tam salubri sententiā loca/
tus egrotas. ¶ Verum altius perscrute/
^{v̄q̄ d̄t v̄q̄ v̄q̄ sol d̄m̄t}
mur nescio quid abesse coniecto.